

ФАРМАКОЕКОНОМІЧНИЙ АНАЛІЗ ГОСПІТАЛЬНОГО ЕТАПУ ЛІКУВАННЯ ХВОРИХ З ІШЕМІЧНИМ ІНСУЛЬТОМ

Котвіцька А.А., Лобова І.О.

Національний фармацевтичний університет, м. Харків, Україна

socpharm@ukr.net

Сьогодні, як в країнах світу, так і в Україні гостро постає проблема забезпечення пацієнтів якісної та доступною медичною допомогою. Перш за все, це пов'язано з інтенсивним розвитком науки, який характеризується появою нових медичних технологій, зокрема, нових діагностичних методів і фармакотерапії, в той час як економічні ресурси галузі охорони здоров'я залишаються обмеженими. Таким чином, серед основних питань, що потребують першочергового вирішення на всіх рівнях систем охорони здоров'я, лідируюче місце посідає проблема фінансування найбільш розповсюджених нозологій і медичних технологій. У зв'язку з цим останнім часом особлива увага приділяється раціональному використанню наявних ресурсів галузі охорони здоров'я. Одним із засобів, що сприяють прийняттю рішень у системі охорони здоров'я, є фармакоекономічний аналіз, зокрема, аналіз «вартості захворювання». Метод аналізу «вартості захворювання» не враховує ефективність проведеного лікування і є базисним методом економічної оцінки, який передбачає надання організаторам охорони здоров'я інформації щодо економічних збитків окремих захворювань з урахуванням їх структури.

На підставі вищезазначеного, метою нашого дослідження стало проведення економічної оцінки прямих витрат хворих з ішемічним інсультом. Під час дослідження нами використано системний, логічний, статистичний, фармакоекономічний («вартість захворювання») та нормативно-вартісний методи аналізу. Проведений нами аналіз «вартості захворювання» передбачав оцінку прямих медичних і немедичних витрат.

Розподіл витрат, пов'язаних із стаціонарним лікуванням хворих з інсультом, представлено на рисунку 1.

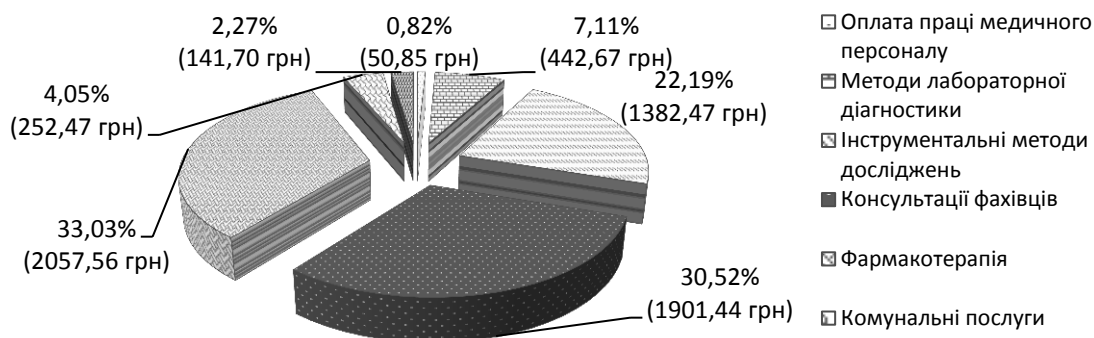

Рис. 1. Розподіл витрат на стаціонарне лікування хворих з інсультом

Як видно з рисунку, найбільшу частку в структурі видатків неврологічного стаціонару займають витрати на фармакотерапію (2 057,56 грн. або 33,03% від загальної кількості витрат), консультації фахівців – 30,52% та інструментальні методи досліджень – 22,19%. Найменший вплив на формування прямих витрат мають видатки на продукти харчування та оплату праці медичного персоналу 2,27% та 0,82% відповідно.

Наступним етапом нашого дослідження стало обчислення та аналіз прямих витрат при наданні медичної допомоги хворим з ішемічним інсультом, які дорівнюють сумі прямих витрат на заробітну плату медичного персоналу, лабораторну та інструментальну діагностику, консультацію фахівців, лікарські препарати тощо. Таким чином, за результатами проведених розрахунків встановлено, що на госпітальному етапі лікування хворих з ішемічним інсультом загальні прямі витрати на стаціонарну допомогу, зокрема витрати на утримання пацієнтів і на терапевтичні заходи, фармакотерапію і спеціалізоване медичне харчування, складають 6 229,16 грн. із розрахунку на одного хворого.

Враховуючи значні матеріальні витрати під час лікування хворих, можна стверджувати, що захворюваність на інсульт для держави є складною медико–соціальною та економічною проблемою.

За умов, що склалися у вітчизняній системі охорони здоров'я, оцінка економічних витрат держави, на нашу думку, надасть можливість у подальшому вдосконалювати систему фармацевтичного забезпечення даної категорії хворих.